

TJUGOSJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 30 SEPTEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Job 1:6–22

Det hände sig en dag att Guds söner kom och trädde fram inför Herren, och Åklagaren kom också med bland dem. Då frågade Herren Åklagaren: »Varifrån kommer du?« Åklagaren svarade Herren och sade: »Från en vandring utöver jorden och från en färd omkring på den.«

Då sade Herren till Åklagaren: »Har du gett akt på min tjänare Job? Ty på jorden finns inte hans like i oförvitlighet och redlighet, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda.« Åklagaren svarade Herren och sade: »Är det då för ingenting som Job fruktar Gud? Du har ju på allt sätt beskyddat honom och hans hus och allt vad han äger, du har välsignat hans händers verk, och hans boskapshjordar har utbredd sig i landet. Men räck ut din hand och rör vid allt detta som han äger. Förvisso skall han då mitt i ansiktet tala kränkande ord mot dig.«

Herren sade till Åklagaren: »Nåväl, allt vad han äger må vara givet i din hand, endast mot honom själv må du inte räkka ut din hand.« Så gick Åklagaren bort från Herrens ansikte.

När nu en dag hans söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus, kom en budbärare till Job och sade: »Oxarna gick för ploget, och åsninnorna betade där bredvid. Då anföll sabéerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Guds eld föll från himmelen och slog ned bland småboskapen och folket och förtärde dem. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Kaldéerna ställde upp sitt manskap i tre hopar och överföll så kamelerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Under det att denne ännu talade, kom åter en och sade: »Dina söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus. Då kom en stark storm fram över öknen och tog i husets fyra hörn, och det föll omkull över folket, så att de förgicks. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det. Då steg Job upp och rev sönder sin mantel och skar av håret på sitt huvud. Och han föll ned till jorden och tillbad och sade: »Naken kom jag ur min moders liv, och naken skall jag vända åter dit. Herren gav, och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!«

Vid allt detta syndade Job inte och talade inget anklagande mot Gud.

Responsoriepsalm Ps 17:1–3, 6–7 (R. 6b)

R. Vänd ditt öra till mig och hör mig.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Job 1:6–22

En dag när gudasönerna trädde fram inför Herren var också Anklagaren med bland dem. Herren frågade honom: "Var har du varit?" Anklagaren svarade: "Jag har vandrat kors och tvärs över jorden." Herren frågade: "Lade du märke till min tjänare Job? På hela jorden finns ingen så oförvitlig och rätttrådig som han, ingen som så fruktar Gud och skyr allt ont." Anklagaren svarade: "Det är väl inte utan orsak som Job är gudfruktig. Du har ju själv på allt sätt skyddat honom och hans familj och allt som tillhör honom, du välsignar allt han gör, och hans hjordar brer ut sig över landet. Men sträck ut din hand och rör det som tillhör honom, då kommer han att förbanna dig rakt i ansiktet." Herren sade till Anklagaren: "Gör vad du vill med det som tillhör honom, bara du inte rör honom själv." Så lämnade Anklagaren Herren.

En dag när Jobs söner och döttrar var på fest hemma hos den äldste brodern kom en budbärare till Job och sade: "Oxarna gick för plogen och åsnorna betade bredvid. Då kom sabeerna och rövade bort dem och högg ner folket. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig."

Medan han ännu talade kom en till och sade: "Guds eld slog ner från himlen och brände ihjäl fåren och folket. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig."

Medan han ännu talade kom en till och berättade: "Kaldeerna anföll med tre horder, de tog kamelerna och högg ner folket. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig."

Medan han ännu talade kom en till och sade: "Dina söner och döttrar var på fest hemma hos den äldste brodern. Då kom en väldig stormby farande från öknen. Den

tog tag i husets fyra hörn, och huset föll samman över folket och alla dog. Jag ensam kom undan och kan berätta det för dig.”

Då reste sig Job och rev sönder sin mantel och skar av sitt hår. Han föll på knä och sade:

”Naken kom jag ur min moders liv,
naken vänder jag åter.
Herren gav och Herren tog,
lovat vare Herrens namn.”

Under allt detta syndade inte Job och klandrade inte Gud.

Responsoriepsalm Ps 17:1-3, 6-7 (R. 6b)

R. Vänd ditt öra till mig och hör mig.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön,
den kommer inte från falska läppar.
Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant. R.

Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
du som räddar dem från fienden,
alla dem som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:46-50

Vid den tiden började lärjungarna undra vem som var den störste av dem. Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Johannes sade: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn och försökte hindra honom, eftersom han inte följde dig som vi.« Men Jesus sade till Johannes: »Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er.«

TISDAG DEN 1 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Job 3:1–3, 11–17, 20–23

Job öppnade sin mun och förbannade sin födelsedag. Han tog till orda och sade:

Må den dag utplånas, på vilken jag föddes,
och den natt som sade: »Ett gossebarn är avlat.«
Varför fick jag ej dö strax i modersskötet,
förgås när jag kom ut ur min moders liv?
Varför fanns knän mig till mötes,
och varför bröst, där jag fick di?
Hade så inte skett, låg jag nu i ro,
jag fick då sova, jag njöt då min vila,
vid sidan av konungar och rådsherrar i landet,
män som byggde sig palatslika gravar,
ja, vid sidan av furstar som var rika på guld
och hade sina hus uppfyllda av silver,
eller var jag inte till, lik ett nedgrävt foster,
lik ett barn som aldrig fick se ljuset.
Där har ju de ogudaktiga upphört att rasa,
där får de uttröttade komma till vila,
Varför skulle den olycklige skåda ljuset?
Ja, varför ges liv åt dem som plågas så bittert,
åt dem som väntar efter döden, utan att den kommer,
och spanar därefter mer än efter någon skatt,
åt dem som skulle glädjas
– ja, intill jubel – och fröjda sig,
bara de fann sin grav,
varför åt en man vilkens väg är höljd i mörker,
åt en man så kringstängd av Gud?

Responsoriepsalm

Ps 88:2–8 (R. 3a)

R. Låt min bön komma inför ditt ansikte.

Herre, min Gud, min frälsare,
dag och natt ropar jag inför dig.
Låt min bön komma inför ditt ansikte,

vänd ditt öra till mitt rop. R.

Ty min själ är mättad med lidanden,
och mitt liv har kommit nära dödsriket.
Jag räknas bland dem som farit ner i graven,
jag är som en man utan livskraft. R.

Jag har blivit som de döda,
lik de slagna som ligger i graven,

dem som du inte längre tänker på
och som är avskilda från din hand. R.

Ja, du har sänkt mig långt ner i graven,
ner i mörkret, ner i djupet.
Din vrede vilar tung på mig,
alla dina böljors svall låter du gå över mig. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Job 3:1-3, 11-17, 20-23

Job tog till orda och förbannade den dag han blev född. Han sade:
Må den dag då jag föddes förintas,
den natt då man sade: "Ett gossebarn!"
Varför dog jag inte när jag föddes,
genast då jag kom till världen?
Varför fanns en famn som tog emot mig
och bröst som jag fick dia?
Varför blev jag inte som ett nergrävt foster,
som barnen som aldrig fick se ljuset?
Då skulle jag nu ligga i ro,
sova en ostörd sömn
i sällskap med kungar och rådsherrar,
med dem som byggde upp förödda städer,
med furstar som ägde guld
och fyllde sina hus med silver.
Där rasar inte de onda mer,
där får de trötta vila.
Varför ges dagens ljus åt den plågade,
varför skall de olyckliga leva,
de som längtar förgäves efter döden
och söker den ivrigare än nergrävda skatter,
de som skulle jubla av glädje
och prisa sig lyckliga om de fann sin grav?

Varför lever den som famlar i mörker,
den vars vägar Gud har spärrat?

Responsoriepsalm Ps 88:2-8 (R. 3a)

R. Låt min bön komma inför ditt ansikte.

Herre, min Gud, min frälsare,
dag och natt ropar jag inför dig.
Låt min bön komma inför ditt ansikte,
vänd ditt öra till mitt rop. R.
Ty min själ är mättad med lidanden,
och mitt liv har kommit nära dödsriket.
Jag räknas bland dem som farit ner i graven,
jag är som en man utan livskraft. R.
Jag har blivit som de döda,
lik de slagna som ligger i graven,
dem som du inte längre tänker på
och som är avskilda från din hand. R.
Ja, du har sänkt mig långt ner i graven,
ner i mörkret, ner i djupet.
Din vrede vilar tung på mig,
alla dina böljors svall låter du gå över mig. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:51-56

När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen, vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

ONSDAG DEN 2 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 1994:

Läsning

2 Mos 23:20-23a

Se, jag skall sända en ängel framför dig, som skall bevara dig på vägen och föra dig till den plats som jag har utsett. Ta dig till vara inför honom och hör hans röst, var

inte motsträvig mot honom. Han skall inte ha fördrag med era överträdelse, ty mitt namn är i honom. Men om du hör hans röst och gör allt vad jag säger, så skall jag bli en fiende till dina fiender och en ovän till dina ovänner. Ty min ängel skall gå framför dig.

Responsoriepsalm

Ps 91:1-6,10-11 (R. 11)

R. Herren skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han betäcka dig,
och under hans vingar skall du finna tillflykt,
hans trofasthet är sköld och skärm. R.

Du skall inte behöva frukta nattens färor,
inte pilen, som flyger om dagen,
inte pesten, som går fram i mörkret,
eller farsoten, som ödelägger vid middagens ljus. R.

Ingen olycka skall drabba dig,
och ingen plåga skall nalkas din hydda.
Ty han skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar. R.

Ur Lektionarium för vardagar band IVB utgivet 2023:

Läsning

2 Mos 23:20-23

Så säger Herren: Se, jag sänder en ängel framför dig för att skydda dig på vägen och föra dig till den plats som jag har bestämt. Rätta dig efter honom och lyssna till honom! Sätt dig inte upp mot honom; han kommer inte att förlåta sådant trots, ty det är jag som handlar i honom. Men om du lyssnar till honom och gör allt vad jag säger, skall jag vara dina fienders fiende och dina motståndares motståndare. Min ängel skall gå framför dig och föra dig till amoreerna, hettiterna, perisseerna, kanaaneerna, hiveerna och jevuseerna, och jag skall utplåna dem.

Responsoriepsalm

Ps 91:1-6, 10-11 (R. jfr 11)

R. Hans änglar skall bevara dig på alla dina vägar.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: "I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar." R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han täcka dig,
under hans vingar skall du finna tillflykt,
hans trofasthet är sköld och skärm. R.

Du skall inte behöva frukta nattens färor,
inte pilen, som flyger om dagen,
inte pesten som går fram i mörkret,
eller farsoten som ödelägger vid middagens ljus. R.

Ingen olycka skall drabba dig,
och ingen plåga skall nalkas din hydda.
Ty han skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar. R.

Halleluja

Ps 103:21

V. Lova Herren, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som utträttat hans vilja!

Evangelium

Matt 18:1-5,10

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?» Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig.

Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.«

TORSDAG DEN 3 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning Job 19:21-27

Job sade:

Ha förbarmande, ha förbarmande med mig, ni mina vänner, då nu Guds hand så har hemsökt mig.

Varför skall ni förfölja mig, ni som Gud,

och aldrig bli mätta av mitt kött?

Ack att mina ord skrevs upp,

ack att de blev upptecknade i en bok,

ja, blev med ett stift av järn

och med bly för evig tid inpräglade i klippan!

Dock, jag vet att min förlossare lever,

och att han till slut skall stå fram över stoftet.

Och sedan denna min sargade hud är borta,

skall jag fri från mitt kött få skåda Gud.

Ja, honom skall jag få skåda, mig till hjälp,

för mina ögon skall jag se honom, ej som en främling. Därefter trånar jag i mitt innersta.

Responsoriepsalm Ps 27:7-9c, 13-14 (R. 13)

R. Jag tror att jag skall få se Herrens goda i de levandes land.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,

var mig nådig och svara mig.

Mitt hjärta minns att du har sagt:

»Sök mitt ansikte.« R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,

dölj inte ditt ansikte.

Driv inte bort din tjänare i vrede,

du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda

i de levandes land.

Hoppas på Herren,

var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,

ja, hoppas på Herren. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Job 19:21-27

Job sade:

Skona mig, skona mig, ni som är mina vänner,
ty Guds hand har slagit mig.

Varför förföljer ni mig, ni liksom Gud?

Tröttnar ni aldrig på att slita mig i stycken?

Om ändå mina ord skrevs ner,
om de ändå sattes på pränt,
höggs in i klippan för alltid
med järnstift och bly!
Jag vet att min befriare lever
och till sist skall träda fram på jorden,
och sedan min hud slitits av mig
skall jag med mitt kött skåda Gud.
Ja, honom skall jag se,
med egna ögon skall jag skåda honom,
jag och ingen annan.
Mitt inre förtärs av längtan.

Responsoriepsalm Ps 27:7-9c, 13-14 (R. 13)

R. Jag skall få se Herrens goda i de levandes land.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.
Mitt hjärta minns att du har sagt:
"Sök mitt ansikte." R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag.
Dölj inte ditt ansikte,
driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.
Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 10:1-12

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttiotvå och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i

ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er. Men har ni kommit till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: Till och med dammet som har fastnat på våra fötter här i staden stryker vi av – behåll det. Men så mycket skall ni veta: Guds rike är snart här. – Jag säger er att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för en sådan stad.«

FREDAG DEN 4 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Job 38:1, 12–21; 39:36–38

Herren svarade Job ur stormvinden. Han sade:
Har du i din tid befallt dagen att gry
eller anvisat åt morgonrodnaden dess plats,
där den skulle fatta jorden i dess flikar,
så att de ogudaktiga skakades bort därifrån?
Då ändrar den form som leran under sigillet
och tingen framstår som klädda i skrud.
Då berövas de ogudaktiga sitt ljus,
och den arm som lyfts för högt bryts sönder.
Har du stigit ned till havets källor
och vandrat omkring på djupets botten?
Har dödens portar avslöjat sig för dig,
ja, såg du dödsskuggans portar?
Har du överblickat jordens vidder?
Om du känner allt detta, så låt höra.
Vet du vägen dit där ljuset bor,
eller platsen där mörkret har sin boning,
så att du kan hämta dem ut till deras gräns
och finna stigarna som leder till deras hus?
Visst kan du det, ty så tidigt blev du ju född,
så stort är ju dina dagars antal!
Job svarade Herren och sade:
Nej, därtill är jag för ringa,
vad skulle jag svara dig?
Jag måste lägga handen på munnen.
En gång har jag talat, och nu säger jag inget mer,
ja, två gånger, men jag gör det inte igen.

Responsoriepsalm

Ps 139:1–3, 7–10, 13–14b (R. 24b)

R. Led mig, Herre, på den eviga vägen.

Herre, du utransakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.

Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Vart skall jag gå för din ande,
och vart skall jag fly för ditt ansikte?
For jag upp till himmelen, så är du där,
och bäddade jag åt mig i dödsriket, så är du också där. R.

Tog jag morgonrodnadens vingar,
gjorde jag mig en boning ytterst i havet,
så skulle också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Job 38:1, 12-21; 39:36-38

Herren svarade Job ur stormen:
Har du någonsin kallat fram morgonen,
har du visat gryningen dess plats,
när den skall gripa om jordens hörn
och skaka bort de onda,
så att den ändrar form som leran under sigillet
och skiftar färg som en klädnad
och de onda berövas sitt ljus
och de trotsigas våld hejdas?
Har du varit framme vid havets källor
eller vandrat genom de dolda djupen?
Har du skådat dödens portar,
portarna till det yttersta mörkret?
Kan din tanke fatta jordens vidd?
Låt höra, om du vet allt detta!
Var går vägen till ljusets hem,
var är den plats där mörkret bor?

Du brukar väl föra dem till deras ort,
du känner väl vägen hem till dem?
Du vet säkert, du var nog född redan då,
du som har levat så länge!

Job svarade Herren:

Jag är så liten, vad kan jag svara dig?

Jag sätter handen för munnen.

Gång på gång har jag talat,
nu säger jag inte mer.

Responsoriepsalm Ps 139:1-3, 7-10, 13-14b (R. jfr 24b)

R. Herre, led mig på den eviga vägen.

Herre, du utransakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.

Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Vart skall jag gå för din ande,
och vart skall jag fly för ditt ansikte?

For jag upp till himlen, så är du där,
och bäddade jag åt mig i dödsriket, så är du också där. R.

Tog jag morgonrodnadens vingar,
gjorde jag mig en boning ytterst i havet,
så skulle också där din hand leda mig
och din högra hand fatta mig. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du vävde mig i min moders liv.

Jag tackar dig för att jag är danad så underbart,
förunderliga är dina verk. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 10:13-16

Vid den tiden sade Jesus: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig och suttit i säck och aska. Men för Tyros och Sidon skall det bli

lindrigare vid domen än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket.

Den som lyssnar till er, han lyssnar till mig, och den som avvisar er, han avvisar mig. Men den som avvisar mig, han avvisar honom som har sänt mig.«

LÖRDAG DEN 5 OKTOBER

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 1994:

Läsning

Job 42:1-3,5-6,12-16

Job svarade Herren och sade:

Ja, jag vet att du förmår allt,

och att ingenting som du beslutar är dig för svårt.

Vem var då jag som i oförstånd gav vishet namn av mörker? Jag talade ju om vad jag inte begrep,

om det som var mig för underbart

och det jag inte kunde förstå.

Endast hörsägner hade jag uppfattat om dig,

men nu har jag fått se dig med egna ögon.

Därför tar jag det tillbaka

och ångrar mig, i stoft och aska.

Herren välsignade slutet av Jobs levnad ännu mer än början så att han fick 14 000 får, 6 000 kameler, 1 000 par oxar och 1 000 åsninnor. Och han fick sju söner och tre döttrar. Den första dottern kallade han Jemima, den andra Kesia och den tredje Keren-Happuk. Och så vackra kvinnor som Jobs döttrar fanns inte i hela landet, och deras fader gav dem arvedel bland deras bröder.

Job levde därefter 140 år, och fick se sina barn och barnbarn i fyra led. Sedan dog Job, gammal och mätt på att leva.

Responsoriepsalm

Ps 119:66, 71, 75, 91, 125, 130 (R. 135a)

R. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare.

Lär mig gott förstånd och kunskap,

ty jag tror på dina bud. R.

Det var mig gott att jag blev tuktad,

så att jag fick lära dina stadgar. R.

Herre, jag vet att dina domar är rätta

och att du har tuktat mig i trofasthet. R.

Allt består än i dag enligt din befallning,

allting måste tjäna dig. R.

Jag är din tjänare, ge mig insikt,
så att jag förstår dina vittnesbörd. R.

När dina ord upplåts, ger de ljus
och skänker de enfaldiga förstånd. R.

Ur Lektionarium för vardagar band III utgivet 2022:

Läsning Job 42:1-3, 5-6, 12-17

Job svarade Herren:
Jag vet att du förmår allt,
inget du föresatt dig är omöjligt för dig.
"Vem är du som döljer min visa plan
med ord utan förnuft?"
Ja, jag har talat om det jag inte begriper,
det som är för högt för mig,
det som jag inte vet något om.
Förr hade jag bara hört om dig,
nu har jag sett dig med egna ögon.
Jag är tillintetgjord och ångrar mig,
i stoft och aska.

Herren välsignade slutet av Jobs levnad mer än dess början: han fick 14 000 får, 6 000 kameler, 1 000 par oxar och 1 000 åsneston. Och han fick sju söner och tre döttrar. Den första gav han namnet Lillduvan, den andra Kanelblomman och den tredje Sminkdosan. I hela landet fanns inte skönare kvinnor än Jobs döttrar. Deras far lät dem få ärva tillsammans med bröderna. Job levde sedan 140 år till och fick se barn och barnbarn i fyra led. Så dog Job, gammal och mätt av år.

Responsoriepsalm Ps 119:66, 71, 75, 91, 125, 130 (R. 135a)

R. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare.

Ge mig godhet, förstånd och kunskap,
ty jag tror på dina bud.
Det var mig gott att jag blev tuktad,
så att jag fick lära dina stadgar. R.

Herre, jag vet att dina domar är rätta
och att du har tuktat mig i trofasthet.
Allt består än i dag enligt din befallning,
allting måste tjäna dig. R.

Jag är din tjänare, ge mig insikt,
så att jag förstår dina vittnesbörd.
När dina ord förklaras ger de ljus
och skänker de oerfarna förstånd. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 10:17-24

Vid den tiden kom de sjuttio två glada tillbaka och sade: »Herre, till och med demonerna lyder oss när vi uttalar ditt namn.« Han svarade: »Jag har sett Satan slungas ner från himlen som en blix. Ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka, och ingenting skall skada er. Men gläd er inte över att andarna lyder er, utan gläd er över att era namn är upptecknade i himlen.«

I samma stund fylldes han med jublande glädje genom den helige Ande och sade: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

TJUGOSJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 6 OKTOBER

Första läsningen

1 Mos 2:18-24

Herren Gud sade: »Det är inte bra att mannen är ensam. Jag skall ge honom någon som kan vara honom till hjälp.« Så formade Herren Gud av jord alla markens djur och alla himlens fåglar och förde fram dem till mannen för att se vad han skulle kalla dem. Varje levande varelse fick det namn som mannen gav den. Mannen gav namn åt all boskap, alla himlens fåglar och alla vilda djur. Men han fann inte någon som kunde vara honom till hjälp. Då försänkte Herren Gud mannen i dvala, och när han sov tog Gud ett av hans revben och fyllde igen hålet med kött. Av revbenet som han hade tagit från mannen byggde Herren Gud en kvinna och förde fram henne till mannen. Då sade mannen:

»Den här gången är det ben av mina ben,

kött av mitt kött.
Kvinna skall hon heta,
av man är hon tagen.«

Det är därför en man lämnar sin far och mor för att leva med sin hustru, och de blir ett.

Responsoriepsalm

Ps 128 (R. jfr 5)

*När respensoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 683**. När den läses används följande text:*

R. Må Herren välsigna oss i alla våra dagar.

Lycklig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.
Du skall njuta frukten av din möda.
Lycklig du! Det skall gå dig väl. R.

Som en vinstock som bär frukt
är hustrun i ditt hus,

som plantor av olivträd
är barnen kring ditt bord. R.

Så blir den man välsignad
som fruktar Herren.
Må Herren välsigna dig från Sion,
så att du får se Jerusalems lycka i alla dina dagar
och får se barn till dina barn. R.

Andra läsningen

Heb 2:9-11

Jesus, som en liten tid var ringare än änglarna, är nu krönt med härlighet och ära därför att han led döden. Genom Guds nåd skulle det komma alla till godo att han fick möta döden. Ty när han, för vilken och genom vilken allting är till, ville föra många söner till härlighet, måste han låta honom som leder dem till frälsningen bli fullkomnad genom lidande. Han som helgar och de som blir helgade har ju alla samme fader, och därför blygs han inte för att kalla dem bröder.

Halleluja

1 Joh 4:12

V. Om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss,
och hans kärlek har nått sin fullhet i oss.

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus, och för att sätta honom på prov frågade de: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru?« Han sade: »Vilka bestämmelser har Mose gett er?« De svarade: »Mose tillåter att man skriver ett skilsmässobrev och skiljer sig.« Jesus sade: »Ja, därför att ni är förstockade skrev han denna bestämmelse. Men vid skapelsen *gjorde Gud dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett.* De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.« När de kom hem frågade lärjungarna honom på nytt om detta. Han svarade: »Den som skiljer sig från sin hustru och gifter om sig är en äktenskapsbrytare, och om hon skiljer sig från sin man och gifter om sig är hon en äktenskapsbryterska.«

Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg det blev han förargad och sade: »Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in.« Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem.

eller (kortare läsning):

Vid den tiden kom några fariseer fram till Jesus, och för att sätta honom på prov frågade de: »Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru?« Han sade: »Vilka bestämmelser har Mose gett er?« De svarade: »Mose tillåter att man skriver ett skilsmässobrev och skiljer sig.« Jesus sade: »Ja, därför att ni är förstockade skrev han denna bestämmelse. Men vid skapelsen *gjorde Gud dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de två skall bli ett.* De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.« När de kom hem frågade lärjungarna honom på nytt om detta. Han svarade: »Den som skiljer sig från sin hustru och gifter om sig är en äktenskapsbrytare, och om hon skiljer sig från sin man och gifter om sig är hon en äktenskapsbryterska.«